

ליאו קסטנברג, פסנתרן ומחנך (1962-1882)

הילדים ובבתי הספר היסודיים. הוא סבר שעל המחנכים ליטול תפקיד חדש: "עלינו למצוא בארץ-ישראל סינתזה בין תפיסת המוסיקה המקומית המסורתית של המזרח ובין תרבות המוסיקה המערבית שעליה חונכנו". כתביו בעברית ובגרמנית נחשבים לאבני יסוד בתחום החינוך המוסיקלי. ב-2009 הוקמה בברלין האגודה הבינלאומית ע"ש ליאו קסטנברג במטרה להפיץ ולקדם את מורשתו, ולתאם בין מוסדות המחקר המוסיקלי הנושאים את שמו ברחבי העולם. בשנת 1957 זכה פרופ' קסטנברג בפרס אנגל של עיריית תל-אביב-יפו על הישגיו בתחום החינוך והמחקר המוסיקלי.

קסטנברג הצעיר ליד הפסנתר

נולד בהונגריה לאב שהיה חזן. השתלם בברלין בהלחנה ובנגינה בפסנתר, והגיע בה לרמה וירטואוזית. נמנה עם תלמידיו של המלחין פרוצ'ו בוזוני. עם סיום לימודיו שימש בתפקיד מורה בקונסרבטוריון בברלין והיה מראשי הפעילים בתחום החינוך המוסיקלי בגרמניה בימים שלפני היטלר. מ-1918 הוא שימש בתפקיד יועץ מוסיקלי של ממשלת פרוסיה. בתפקידו זה תכנן רפורמות שהתקבלו גם בארצות נוספות. ב-1933 נמלט קסטנברג מגרמניה לצ'כיה, ובפראג ייסד את האיגוד הבין-לאומי לחינוך מוסיקלי. בשנת 1939 עלה לארץ ישראל, בסיועו של הכנר ברוניסלב הוברמן, מייסד התזמורת הפילהרמונית, ונתמנה למנהלה האמנותי. בתפקיד זה הוא שימש משנת 1939 עד שנת 1945 ואז ייסד עם המלחין עמנואל עמירן (פוגצ'וב) את המדרשה למחנכים למוסיקה בתל-אביב, ועמד בראשה במשך חמש-עשרה שנה. לימד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב וטיפח בה דור של פסנתרנים שבנו לעצמם קריירה בין-לאומית. הוא האמין בטיפוח החינוך המוסיקלי החל מהגיל הרך ופעל להחדרתו כבר בגני